

آموزش ریدایرکت کردن، انواع آن و هر آنچه درباره‌اش باید بدانید

نویسنده: مهران منصوری فر

آیا با ریدایرکت (Redirect) و انواع مختلف آن آشنایی دارید؟ آیا می‌دانید که چگونه و در چه شرایطی باید تغییر مسیر ایجاد کرد؟ این مطلب شما را با این مبحث مهم و هر آنچه که باید درباره آن بدانید آشنا خواهد کرد. اگر بخواهید آدرس وبسایتتان را تغییر بدهید و از یک نشانی جدید استفاده کنید چه بر سر آدرس قدیمی‌تان و مشتریانی که از آن استفاده می‌کردند و می‌کنند می‌آید؟ یا اگر بنا به هر دلیلی آدرس چند صفحه را عوض کرده باشید و بخواهید کاربرانان در پیدا کردن آدرس جدید به در بسته نخورند چه باید کرد؟ در چنین شرایطی ابزاری با نام ریدایرکت (Redirect) به کارتان خواهد آمد.

با مطالعه این مطلب پاسخ سؤالات زیر را پیدا می‌کنید و با زیر و بم این ابزار مهم و کاربردی آشنا خواهید شد:

- ریدایرکت چیست؟
 - چرا باید از ریدایرکت استفاده کنیم؟
 - چه انواعی از ریدایرکت وجود دارد؟
 - در هنگام ایجاد ریدایرکت باید به چه نکاتی توجه شود؟
 - چطور ریدایرکت ایجاد کنیم؟
- پر واضح است که پیش از هر چیزی باید با تعریف ریدایرکت آشنا شویم.

ریدایرکت چیست؟

ریدایرکت یا تغییر مسیر روشی برای انتقال بازدیدکننده‌ها و موتورهای جستجو به آدرسی به غیر از آدرسی است که به دنبال آن بوده‌اند. به عبارت دیگر به وسیله ریدایرکت، کاربر و موتور جستجو را به یک آدرس دیگر انتقال می‌دهیم.

ریدایرکت‌ها را معمولاً با کدهای سه رقمی مانند ۳۰۱، ۳۰۲ و ۳۰۷ می‌شناسیم. ریدایرکت‌های هر سایت نقش مهمی در سئوی آن بازی می‌کنند؛ بنابراین آشنایی با ریدایرکت، انواع آن، شرایط مقتضی برای استفاده از هر یک از آن انواع و مزایای هر یک نسبت به دیگری ضروری است.

چرا باید از ریدایرکت استفاده کنیم؟

عمدتاً از ریدایرکت در مواقعی استفاده می‌شود که در سایتتان تغییراتی ایجاد کرده‌اید و نمی‌خواهید ترافیک باارزشتان را از دست بدهید یا کسی با خطای ۴۰۴ مواجه شود. از جمله مهم‌ترین دلایل استفاده از ریدایرکت عبارت‌اند از:

۱. محتوای تکراری دارید؛ یعنی محتوایی که از طریق آدرس‌های مختلفی در گوگل ثبت شده و گوگل نمی‌تواند متوجه شود که کدامیک محتوای اصلی است. با استفاده از یک ریدایرکت ۳۰۱ برای آدرس‌های تکراری و ارجاع آن‌ها به آدرسی که حاوی محتوای اصلی است می‌توانید این مشکل را حل کنید.

۲. دامنه وبسایتتان را تغییر داده‌اید: با تغییر آدرس وبسایتتان طبیعتاً نمی‌خواهید که بک لینک‌هایی که به سختی به دست آورده‌اید را به راحتی از دست بدهید. در این حالت با یک ریدایرکت دائمی از آدرس قدیمی به آدرس جدید می‌توانید همه آن منافع را برای خودتان حفظ کنید.

۳. چندین دامنه دارید: چنانچه می‌خواهید مالک همه دامنه‌های کلیدی برند خود باشید یا مثلاً با ثبت دامنه‌های مختلف، ترافیک اشتباهات رایجی که در تایپ نام دامنه‌تان پیش می‌آید را از دست ندهید می‌توانید همه آن‌ها را به آدرس اصلی ریدایرکت کنید.

۴. برخی آدرس‌ها را حذف کرده‌اید: هنگامی که صفحه یا صفحاتی حذف می‌شوند باید با ریدایرکت ۳۰۱ آن‌ها را به یک صفحه جایگزین ارجاع داد. استفاده از ریدایرکت برای محتوایی که حذف شده یا آدرس آن تغییر کرده ضرورتی است که هم برای بازدیدکنندگان سایت و هم برای موتورهای جستجو اهمیت دارد:

- بازدیدکننده‌ها: طبیعتاً به دنبال رقم زدن بهترین تجربه کاربری برای کاربران وبسایت خود هستید؛ به این منظور، نباید هنگامی که به دنبال نمایش محتوایی هستید که قبلاً در آدرس الف در دسترس بوده با خطای ۴۰۴ مواجه شوند، بلکه باید به طور خودکار به آدرس ب انتقال داده بشوند.
- موتورهای جستجو: لازم و ضروری است که جابجایی یا حذف محتوا و اساساً هر تغییری را به اطلاع موتورهای جستجو برسانید. از این طریق، مدیریت بهتر و مؤثرتری بر کیفیت و کمیت ایندکس شدن سایتتان خواهید داشت. چنین سیاستی برای داشتن عملکرد مطلوب در سئو ضروری است.

[بیشتر بدانید: بک لینک چیست؟ چگونه بک لینک بگیریم که جریمه نشویم؟](#)

ریدایرکت چه نوعی دارد؟

ریدایرکت‌ها را می‌توان به طور کلی به دو دسته سمت سرور (server-side) و سمت کاربر (client-side) تقسیم کرد. می‌توانید از هر دو نوع ریدایرکت به روش‌های مختلفی استفاده کنید؛ اما در این زمینه باید احتیاط به خرج بدهید، چرا که انتخاب ریدایرکت اشتباه می‌تواند مشکلاتی را در زمینه سئو برای شما ایجاد کند.

۱. ریدایرکت‌های سمت سرور

ریدایرکت سمت سرور یکی از روش‌های تغییر مسیر است که طی آن با درخواست آدرس، یک کد وضعیت HTTP در قالب کد ۳۰۳-- از طرف سرور ارسال می‌شود. در این حالت، آدرسی که بازدیدکننده و موتورهای جستجو به آن منتقل خواهند شد از طریق سرور مشخص می‌شود.

- رایج‌ترین کدهای وضعیت HTTP از این قرارند:
- ریدایرکت ۳۰۱: Moved Permanently (جابجایی دائمی محتوا؛ غالباً بهترین گزینه برای سئو است)
 - ریدایرکت ۳۰۲: Found / Moved temporarily (جابجایی موقتی محتوا با اعلام پیدا شدن آن)
 - ریدایرکت ۳۰۳: See Other (دیدن منبعی دیگر)
 - ریدایرکت ۳۰۷: Temporarily Redirect (ریدایرکت موقتی)
 - ریدایرکت ۳۰۸: Permanent Redirect (ریدایرکت دائمی)

ریدایرکت ۳۰۱: Moved Permanently

ریدایرکت ۳۰۱ چیست؟

ریدایرکت ۳۰۱ یک ریدایرکت سمت سرور است که کاربر را در حالی از آدرس «الف» به آدرس «ب» انتقال می‌دهد که به موتورهای جستجو اعلام می‌کند که محتوای آدرس «الف» به طور دائمی و برای همیشه به آدرس «ب» منتقل شده است.

معمولاً بهترین گزینه شما برای استفاده از ریدایرکت همین ریدایرکت ۳۰۱ است. ضمناً به این نکته نیز باید اشاره کنیم که به خاطر همیشگی بودن ریدایرکت ۳۰۱، اغلب مرورگرها این تغییر مسیرها را در حافظه خود ذخیره می‌کنند (cache)، لذا این مورد را در هنگام تنظیم و تست ریدایرکت‌ها در خاطر داشته باشید.

نقش ریدایرکت ۳۰۱ در سئو

تقریباً همه کارشناسان و اهل فن در این زمینه اتفاق نظر دارند که ریدایرکت‌های ۳۰۱ چیزی بین ۹۵ تا ۹۹ درصد page authority یا اعتبار آدرس قدیمی را به آدرس جدید انتقال می‌دهند. دقت داشته باشید که اگرچه بازدیدکننده وبسایت شما تفاوت خاصی را بین ریدایرکت ۳۰۱ و ۳۰۲ احساس

نمی‌کند، اما برای موتورهای جستجو هر یک از این دو نوع ریدایرکت معنای کاملاً متفاوتی خواهد داشت.

ضمناً مراقب باشید که در شرایطی که ریدایرکت دائمی نیست از ریدایرکت ۳۰۱ استفاده نکنید. اگر از ریدایرکت ۳۰۱ استفاده کنید و باین‌حال قصد داشته باشید که ظرف مدت کوتاهی تغییر مسیری که ایجاد کرده‌اید را حذف کنید باید هفته‌ها یا حتی ماه‌ها منتظر بمانید تا آدرس اصلی مجدداً به ایندکس موتورهای جستجو بازگردد.

ریدایرکت ۳۰۲: Found / Moved temporarily

ریدایرکت ۳۰۲ چیست؟

ریدایرکت ۳۰۲ یکی از انواع ریدایرکت سمت سرور است که در حالی کاربر را از آدرس «الف» به آدرس «ب» انتقال می‌دهد که به موتورهای جستجو اعلام می‌کند که محتوای آدرس «الف» موقتاً به آدرس «ب» منتقل شده است.

نقش ریدایرکت ۳۰۲ در سئو

ریدایرکت ۳۰۲ به خاطر ماهیتی که دارد هیچ اعتباری را از آدرس قدیمی به آدرس جدید انتقال نمی‌دهد. طبیعتاً از آنجایی که غالباً به دنبال انتقال اعتبار آدرس قدیمی به جدید هستیم و فقط ریدایرکت ۳۰۱ چنین قابلیت دارد، لذا به ندرت از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده می‌شود.

کارشناسان سئو برای پاسخ به این سؤال که اگر ریدایرکت سئو برای مدت زمان طولانی باقی بماند (مثلاً ۶ ماه) چه اتفاقی می‌افتد تحقیقات و بررسی‌هایی را انجام داده‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که در صورت حفظ این ریدایرکت برای مدت طولانی، موتورهای جستجو آن را به‌عنوان یک ریدایرکت ۳۰۱ قلمداد می‌کنند و به تدریج اعتبار آدرس قدیمی را نیز به آدرس جدید انتقال می‌دهند.

موقعیت‌هایی که می‌توانید در آن‌ها از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کنید عبارت‌اند از:

- هنگامی که محتوای یک آدرس موقتاً به آدرس دیگری انتقال داده شده است؛
- هنگامی که می‌خواهید بازدیدکنندگان را بر اساس موقعیت جغرافیایی یا زبان منتخبشان به آدرس دیگری انتقال بدهید. البته گوگل استفاده از این روش را پیشنهاد نمی‌کند؛ اما به هر حال در این شرایط می‌توان از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کرد؛
- هنگامی که یک وبسایت دسکتاپ و یک وبسایت موبایلی مجزا دارید و می‌خواهید بازدیدکنندگانی که وبسایت موبایلی را در محیط رایانه‌های معمولی باز می‌کنند به وبسایت دسکتاپ انتقال بدهید و بالعکس.

ریدایرکت ۳۰۳ : See Other

ریدایرکت ۳۰۳ چیست؟

ریدایرکت ۳۰۳ یکی از انواع ریدایرکت سمت سرور است که از ارسال مجدد

فرم‌ها با استفاده از دکمه بازگشت مرورگر جلوگیری می‌کند؛ در واقع، ریدایرکت ۳۰۳ نشان می‌دهد که درخواست‌های متعاقب درخواست قبل به آدرس موقتی قبلی باید با استفاده از روش GET HTTP انجام بگیرد. از ریدایرکت ۳۰۳ فقط باید برای فرم‌های وبسایت استفاده شود.

نقش ریدایرکت ۳۰۳ در سئو

ریدایرکت ۳۰۳ نقشی در سئو ندارد، چرا که موتورهای جستجو کاری به درخواست‌های POST ندارند. لذا برای تغییر مسیر بعد از انتقال محتوا از ریدایرکت ۳۰۳ استفاده نکنید؛ چرا که این نوع ریدایرکت به این منظور ساخته نشده است.

ریدایرکت ۳۰۷: Temporarily Redirect

ریدایرکت ۳۰۷ چیست؟

ریدایرکت ۳۰۷ یکی از انواع ریدایرکت سمت سرور است که معادل HTTP ۱/۱ ریدایرکت ۳۰۲ محسوب می‌شود. ریدایرکت ۳۰۷ با هدف کسب اطمینان از دستخوش تغییر نشدن روش HTTP (که برای ایجاد درخواست مورد استفاده قرار می‌گیرد) در شرایطی که سرور با یک ریدایرکت به آن پاسخ می‌دهد ایجاد شد. در این حالت اگر از GET HTTP استفاده شده باشد، به‌عنوان بخشی از ریدایرکت به آدرس جدید منتقل می‌شود و اگر از POST استفاده شود، POST به‌عنوان قسمتی از ریدایرکت به آدرس جدید منتقل می‌شود. در اینجا برای درک بهتر تفاوت ریدایرکت ۳۰۲ با ریدایرکت ۳۰۷ باید توضیحی را به این بخش اضافه کنیم. اگر توضیحات این قسمت بیش از حد پیچیده به نظر می‌رسد قسمت بعد را مطالعه کنید.

تفاوت ریدایرکت ۳۰۲ و ریدایرکت ۳۰۷

اینترنت بر اساس پروتکل HTTP یا HyperText Transfer Protocol شکل گرفته است. این پروتکل در حال حاضر دو نسخه دارد که با نام‌های ۱/۰ و ۱/۱

شناخته می‌شوند. نسخه ۱/۰ کاربر را با کد وضعیت Moved Temporarily یا اعلام انتقال موقت به صفحه دیگر انتقال می‌دهد، اما در نسخه ۱/۱ با کد وضعیت Found یا پیدا شده در صفحه دیگری به درخواست کاربر پاسخ داده می‌شود.

ریدایرکت ۳۰۲ در هر دو نسخه کار می‌کند، اما ریدایرکت ۳۰۷ تنها با نسخه ۱/۰ سازگار است. بنابراین می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که عملکرد ریدایرکت ۳۰۲ در مقایسه با ریدایرکت ۳۰۷ بهبود یافته و کامل‌تر است.

نقش ریدایرکت ۳۰۷ در سئو

از ریدایرکت ۳۰۷ نیز مشابه با ریدایرکت ۳۰۲ باید هنگامی استفاده شود که محتوا موقتاً به یک آدرس دیگر منتقل شده است. در عین حال با توجه به مزیتی که در بالا برای ریدایرکت ۳۰۲ برشمردیم و همچنین با توجه به این نکته که هنوز نحوه برخورد موتورهای جستجو با ریدایرکت‌های ۳۰۷ زیاد روشن نیست، بهتر است که از ریدایرکت ۳۰۲ برای انتقال موقت استفاده شود.

بیشتر بدانید: [سئوی محلی چیست و چگونه باعث افزایش درآمد شما می‌شود؟](#)

ریدایرکت ۳۰۸: Permanent Redirect

ریدایرکت ۳۰۸ چیست؟

ریدایرکت ۳۰۸ نسخه دائمی ریدایرکت ۳۰۷ محسوب می‌شود و همان‌طور که از یک ریدایرکت دائمی انتظار می‌رود، این ریدایرکت نیز اعتبار آدرس قبلی را به آدرس جدید انتقال می‌دهد.

نقش ریدایرکت ۳۰۸ در سئو

ریدایرکت ۳۰۸ نیز همانند ریدایرکت ۳۰۷، متد HTTP استفاده شده را حفظ

می‌کند. مشابه با ریدایرکت ۳۰۷، نحوه برخورد موتورهای جستجو با ریدایرکت ۳۰۸ نیز آن‌چنان روشن نیست؛ لذا پیشنهاد می‌شود که برای نشان دادن جابجایی دائمی محتوا از ریدایرکت ۳۰۱ استفاده کنید.

۲. ریدایرکت‌های سمت کاربر

ریدایرکت سمت کاربر به ریدایرکت‌هایی اطلاق می‌شود که تغییر مسیر در آن‌ها از طریق مرورگر کاربر انجام می‌گیرد. استفاده از ریدایرکت‌های سمت کاربر چند نقطه ضعف دارد که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به این موارد اشاره کرد:

• سئو: این امکان وجود دارد که با استفاده از ریدایرکت‌های سمت سرور، اعتبار صفحه انتقال داده نشود؛ چرا که شاید در ریدایرکت‌هایی که توسط جاوا اسکریپت ایجاد می‌شوند ربات موتور جستجو اصلاً نتواند وجود آن‌ها را تشخیص بدهد، یا اینکه به خاطر زمان رفرش (Refresh Time)، آن ریدایرکت را به‌عنوان یک تغییر مسیر در نظر نگیرد. به خاطر داشته باشید که موتورهای جستجو برای تشخیص ریدایرکت‌های جاوا اسکریپت باید بتوانند آن را اجرا کنند؛ درحالی‌که معمولاً منابع آن‌ها برای اجرای جاوا اسکریپت محدود است. به همین دلیل غالباً شناسایی و پردازش این ریدایرکت‌ها مدتی طول می‌کشد. در مورد رفرش‌های متناوب: اگر زمان رفرش «۰» تعیین شود موتورهای جستجو به احتمال زیاد آن را به‌عنوان ریدایرکت ۳۰۱ تلقی کرده و اعتبار آن را انتقال خواهند داد. اگر می‌خواهید مطمئن باشید که موتورهای جستجو به‌سرعت ریدایرکت‌های شما را شناسایی می‌کنند باید از ریدایرکت‌های سمت سرور استفاده کنید. اگر آدرس محتوا برای همیشه تغییر کرده از ریدایرکت ۳۰۱ و اگر این تغییر موقتی است از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کنید.

• دکمه برگشت: ریدایرکت‌های سمت کاربر در عملکرد دکمه بازگشت مرورگر اختلال ایجاد می‌کنند. هنگامی که کاربر از دکمه بازگشت استفاده می‌کند فوراً به آدرسی که ریدایرکت روی آن تنظیم شده منتقل می‌شود.

• پشتیبانی مرورگر: همه مرورگرها از ریدایرکت‌های سمت کاربر پشتیبانی نمی‌کنند.

به دلایلی که در بالا ذکر شد اساساً استفاده از ریدایرکت‌های سمت کاربر پیشنهاد نمی‌شود؛ در عین حال به‌منظور تکمیل اطلاعات شما انواع مختلف این نوع از ریدایرکت‌ها را نیز شرح می‌دهیم:

- متا رفرش (Meta Refresh)
- جاوا اسکریپت

ریدایرکت متا رفرش

در ریدایرکت متا رفرش از طریق قرار دادن یک کد متا در قسمت HEAD صفحه از مرورگر می‌خواهیم که پس از چند ثانیه، صفحه مورد نظر را رفرش کرده (مجدداً بارگذاری کند) یا آدرس دیگری را بارگذاری کند. به‌عنوان مثال، اگر بخواهیم پس از بارگذاری صفحه، کاربر را به آدرس `http://domain.com/other-url` انتقال بدهیم می‌توانیم از کد زیر استفاده کنیم:

```
<meta content="0; url=http://domain.com/other-url/" http-equiv="refresh" />
```

ریدایرکت با استفاده از جاوا اسکریپت

در این نوع از ریدایرکت، عمل تغییر مسیر با استفاده از کدهای جاوا اسکریپت انجام می‌شود. به‌عنوان مثال:

```
<script>location.href='http://www.example.com/';</script>
```


در تنظیم ریدایرکت باید به چه نکاتی توجه کرد؟

به‌منظور ایجاد بهترین تجربه کاربری برای کاربران و حفظ بیشترین مقدار اعتبار صفحات در هنگام استفاده از ریدایرکت به نکات مهم زیر توجه داشته باشید:

۱. در صورت امکان از ریدایرکت استفاده نکنید

بله، درست خواندید: تا جایی که امکان دارد از ریدایرکت استفاده نکنید. به‌طور کلی ریدایرکت باعث افزایش زمان بارگذاری صفحه و هدر رفتن منابع موتورهای جستجو در مرور صفحات وبسایت شما می‌شود. در عین حال که ریدایرکت بخش طبیعی هر وبسایتی است، اما باید در استفاده از آن خساست به خرج بدهید.

۲. به صفحات مرتبط و متناسب تغییر مسیر بدهید

در هنگام استفاده از ریدایرکت باید به این نکته مهم دقت داشته باشید که آدرس‌های قدیمی را نباید به هر آدرس بی‌ربطی تغییر مسیر داد. این هم از دیدگاه کاربران و هم به خاطر اهمیتی که موتورهای جستجو برای آن قائل هستند ضرورت دارد. در صورت تنظیم ریدایرکت به یک آدرس بی‌ربط، ریسک عدم انتقال ارزش و اعتبار آدرس قدیمی به آدرس جدید را به جان خریده‌اید. این معمولاً به پدیده‌ای منجر می‌شود که به آن خطای ۴۰۴ soft می‌گوییم.

۳. از ریدایرکت زنجیره‌ای استفاده نکنید

هنگامی که از ریدایرکت استفاده می‌کنید مراقب باشید که ریدایرکت شما زنجیره‌ای نشود. ریدایرکت زنجیره‌ای هنگامی اتفاق می‌افتد که آدرس «الف» به آدرس «ب» تغییر مسیر می‌دهد و مجدداً آدرس «ب» نیز به یک آدرس سوم تغییر مسیر پیدا کرده و این فرآیند ادامه پیدا می‌کند. اجتناب از استفاده از چنین ریدایرکت‌هایی به دو دلیل ضروری است:

• گوگل معمولاً ۳ تا ۴ ریدایرکت را دنبال می‌کند؛ پس از آن برای جلوگیری از

گیر افتادن در یک زنجیره بی‌پایان از ریدایرکت‌ها (redirect loop) دست از تلاش برمی‌دارد.

• از آنجایی که کل اعتبار صفحات ریدایرکت شده انتقال پیدا نمی‌کند، داشتن زنجیره‌ای از صفحاتی که پشت سر هم ریدایرکت می‌شوند باعث کاهش هر چه بیشتر انتقال ارزش صفحه اصلی به مراتب پایین‌تر خواهد شد.

به‌عنوان مثال تصور کنید که آدرس «الف» به آدرس «ب»، آدرس «ب» به آدرس «ج»، و آدرس «ج» نیز به آدرس «د» تغییر مسیر می‌دهد. حالا اگر فرض کنیم که در هر ریدایرکت ۵ درصد از اعتبار صفحه را از دست می‌دهید، در اینصورت در آدرس «د» خواهیم داشت: $0,857 = 0,95 \times 0,95 \times 0,95$

۴. به نسخه منتخب آدرس وبسایت خود ریدایرکت بدهید

لازم و ضروری است که یک نسخه از آدرس وبسایت خود را انتخاب کنید (مثلاً با WWW یا بدون آن) و همیشه از همان استفاده نمایید. استفاده همیشگی از نسخه منتخب آدرس وبسایت باعث عدم نیاز به ریدایرکت‌های غیرضروری می‌شود که به نوبه خود باعث کاهش page authority خواهند شد. در اینجا به نکات مهمی اشاره می‌کنیم که در هنگام لینک دادن باید مد نظر قرار بدهید.

۵. آدرس با WWW یا بدون WWW

نوع آدرس مورد نظر خود را هر چه سریع‌تر انتخاب کنید و آدرس‌های دیگر را به آن تغییر مسیر بدهید. مثلاً اگر استفاده از آدرس دارای WWW را ترجیح می‌دهید، لازم است که با استفاده از ریدایرکت ۳۰۱ همه درخواست‌های بدون WWW به آدرس WWW دار تغییر مسیر داده شوند. به خاطر داشته باشید که `www.example.com` و `example.com` از دید موتورهای جستجو دو وبسایت مجزا به حساب می‌آیند. برای ایجاد ریدایرکت می‌توانید از کد زیر در فایل `htaccess` سایت خود استفاده کنید:

```
RewriteCond %{HTTP_HOST} !^www*.example.com [NC] RewriteRule [۳۰۱=L,R] ۱$/(.*) http://www.example.com
```

این کد باعث می‌شود که همه آدرس‌ها به نسخه‌ای که WWW دارد تغییر مسیر داده شوند، اما فقط در صورتی تغییر مسیر انجام می‌شود که WWW وجود نداشته باشد. دقت کنید که باید آدرس example.com را به آدرس وبسایت خودتان تغییر بدهید.

بیشتر بخوانید: [SSL چیست و چرا استفاده از آن مهم است؟](#)

۶. HTTP یا HTTPS

اگر از HTTPS استفاده می‌کنید لازم است که با استفاده از ریدایرکت ۳۰۱ همه آدرس‌های HTTP دار را به نسخه HTTPS آنها تغییر مسیر بدهید.

۷. با اسلش یا بدون اسلش (/)

در مورد قرار داشتن یا نداشتن علامت اسلش انگلیسی بعد از آدرس‌های صفحات وبسایت خود نیز باید تصمیم بگیرید. دقت کنید که WWW. example.com/page-a و /www.example.com/page-a از نظر موتورهای جستجو دو آدرس متفاوت هستند. هنگامی که هر دو آدرس عملاً یک صفحه هستند و از آدرس canonical یا حالت noindex استفاده نکرده‌اید، در این صورت محتوای تکراری خواهید داشت.

۸. حروف کوچک و بزرگ

گاهی مردم در هنگام لینک دادن اشتبانه‌ها از ترکیبی از حروف کوچک و بزرگ انگلیسی استفاده می‌کنند. به‌عنوان مثال، <https://www.example.com/>، <https://www.example.com/about-us>، اگر کسی با چنین لینکی وارد سایت شما شد باید با استفاده از یک ریدایرکت ۳۰۱ به نسخه‌ای از آدرس شما انتقال داده شود که همه حروف آن کوچک است تا از بروز مشکلاتی مانند محتوای تکراری و خطای ۴۰۴ جلوگیری شود.

۹. با آدرس منتخب وبسایت بک لینک بگیرید

مردم آن طوری به وبسایت شما لینک می‌دهند که خودشان تمایل دارند و غالباً برای نظر شما اهمیتی قائل نمی‌شوند. مثلاً چه بسا با آدرس <http://yourdomain.com/contact> به صفحه تماس شما لینک بدهند، درحالی‌که آدرس منتخب شما <http://www.yourdomain.com/contact> است. توجه کنید که اگر تنظیمات را به درستی انجام داده باشید در نهایت کاربران به آدرس منتخب شما ریدایرکت خواهند شد، اما در این میان مقداری از اعتبار صفحه از دست می‌رود. بنابراین بک لینک‌هایی که دریافت می‌کنید را زیر نظر بگیرید و با وبسایت‌هایی که از نسخه‌ای به‌جز نسخه منتخب آدرس‌های شما استفاده کرده‌اند در تماس باشید.

۱۰. برای آدرس کمپین‌هایی که موقتاً پایان یافته‌اند از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کنید

بسیاری از وبسایت‌ها صفحات خاصی را برای تقویت و پشتیبانی از کمپین‌های آنلاین و آفلاین خود در نظر می‌گیرند. معمولاً این آدرس‌ها پس از پایان کمپین صرفاً با استفاده از ریدایرکت ۳۰۱ تغییر مسیر داده می‌شوند؛ اما این کار در اغلب موارد صحیح نیست، چرا که شاید یک ماه بعد دوباره بخواهید کمپین مورد نظر را فعال کنید. اگر کمپین بازاریابی شما موقتاً غیرفعال شده و در آینده دوباره به سراغ آن خواهید رفت از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کنید تا آدرس آن در هنگام نیاز همچنان در موتورهای جستجو وجود داشته باشد.

۱۱. برای آدرس کمپین‌هایی که دیگر هرگز از آن‌ها استفاده نخواهید کرد از ریدایرکت ۳۰۱ استفاده کنید

اگر کاملاً اطمینان دارید که دیگر هرگز از یک کمپین استفاده نخواهید کرد می‌توانید با خیال راحت آدرس آن را با یک ریدایرکت ۳۰۱ به مرتبط‌ترین آدرس موجود در وبسایتتان تغییر مسیر بدهید؛ اما اگر ذره‌ای در این زمینه تردید دارید از ریدایرکت ۳۰۲ استفاده کنید.

۱۲. مدیریت و نظارت بر ریدایرکت‌ها را از یاد نبرید

داشتن صدها و هزاران ریدایرکت می‌تواند (بسته به روش ایجاد ریدایرکت) باعث کندی قابل توجه وبسایت شما شود. به‌علاوه، گاهی ریدایرکت‌های قدیمی نقش عمده‌ای را در ایرادات عجیب وبسایت بر عهده دارند. بنابراین همه چیز را در ساده‌ترین حالت ممکن حفظ کنید و تا می‌توانید از ریدایرکت‌های کمتری استفاده کنید. هر از چندگاهی بررسی کنید که وجود کدام ریدایرکت‌ها ضروری است و کدام‌ها را می‌توان حذف کرد. فقط آدرس‌هایی باید تغییر مسیر داده شوند که بک لینک یا ترافیک ارجاعی (referral traffic) فراوانی دارند. بقیه آدرس‌هایی که ریدایرکت شده‌اند اما بک لینک و ترافیک زیادی ندارند را می‌توانید حذف کنید.

۱۳. IP وبسایت خود را ریدایرکت کنید (canonical کردن IP)

canonical کردن IP به فرآیند استفاده از ریدایرکت برای انتقال کاربر از IP به نام دامنه اطلاق می‌شود. هدف از این کار جلوگیری از تکراری به نظر رسیدن محتواست.

اگر وبسایت شما به درستی پیکربندی نشده باشد، هیچ بعید نیست که هم از طریق آدرس IP و هم با نام دامنه آن در دسترس باشد. چنین وضعیتی علاوه بر نامطلوب کردن تجربه کاربری، وبسایت شما را از دو طریق در دسترس موتورهای جستجو قرار می‌دهد و لذا باعث می‌شود که محتوا تکراری به نظر برسد. اما خبر خوب این است که رفع و رجوع این مشکل ابتدا دشوار نیست. اگر از سرور Apache استفاده می‌کنید کافی است که کد زیر را به فایل htaccess سایت خود اضافه کنید:

```
۱۲۳/۱۲۳/۱۲۳/۱۲۳^ {RewriteEngine On RewriteCond %{HTTP_HOST  
[L,۳۰۱=R] ۱$/RewriteRule (.*) http://www.example.com
```

دقت کنید که باید ۱۲۳/۱۲۳/۱۲۳/۱۲۳ را با IP سایت و example.com را با نام دامنه وبسایت خود جایگزین کنید.

چطور ریدایرکت ایجاد کنیم؟

قبلاً بخش عمده‌ای از ریدایرکت‌ها از طریق سرور انجام می‌گرفت؛ اما امروزه اغلب سیستم‌های مدیریت محتوا (CMS) نیز امکان ایجاد ریدایرکت را به راحتی در دسترس کاربران قرار داده‌اند.

پیکربندی ریدایرکت در CMS این مزیت را دارد که برای افرادی که سابقه‌ای در مدیریت سیستم یا توسعه وب نداشته‌اند راحت‌تر است؛ اما در عین حال بی هزینه نیست. به‌عنوان مثال، اگر CMS دچار اشکال شود چه بسا ریدایرکت‌ها از کار بیفتند؛ یا از آنجایی که برای اجرای هر ریدایرکت باید محتوای صفحه بارگذاری شود، غالباً این ریدایرکت‌ها کندتر هستند. به‌علاوه، ریدایرکت‌های CMS و ریدایرکت‌های سرور می‌توانند در کنار هم وجود داشته باشند و لذا امکان سردرگمی و اشتباه دوچندان خواهد شد.

بنابراین همیشه پیشنهاد می‌شود که ریدایرکت‌های خود را در سطح سرور ایجاد کنید و فقط در صورتی از ریدایرکت‌های CMS استفاده نمایید که هیچ راه مناسب دیگری برای ایجاد تغییر مسیر وجود نداشته باشد.

- با استفاده از عبارات باقاعده ایجاد ریدایرکت را آسان‌تر کنید

عبارات باقاعده (Regular Expression یا regex) در واقع زبانی هستند که به

کمک آن می‌توان با استفاده از الگوهای خاصی در متن جستجو کرد. به‌عنوان مثال، به‌منظور جستجوی اعداد در یک قطعه متن می‌توان از عبارت [۰-۹] استفاده کرد؛ یا `filename.html` برابر با `filename.htm` و `filename.html` خواهد بود.

استفاده از عبارات باقاعده در ایجاد ریدایرکت بسیار سودمند و نافع است؛ چرا که به کمک آن‌ها می‌توانید با ایجاد یک ریدایرکت چندین تغییر مسیر ایجاد کنید. به‌عنوان مثال تصور کنید که ساختار آدرسی شبیه به این دارید:

• `/۱-blog/category/`

• `/۲-blog/category/`

• `/۳-blog/category/`

در این صورت به‌جای ایجاد سه ریدایرکت متفاوت می‌توانید با استفاده از عبارت باقاعده زیر همه این دایرکتوری‌ها را پوشش بدهید:

`/(.*)/blog/`

- در وب سرور Apache ریدایرکت ایجاد کنید

اگر از وب سرور Apache استفاده می‌کنید باید از RewriteEngine که بخشی از ماژول `modrewrite` است استفاده کنید. این ماژول به صورت پیش فرض در Apache بارگذاری می‌شود، اما اگر بنا به هر دلیلی این بارگذاری انجام نشد می‌توانید با دستور زیر آن را در پیکربندی Apache خود وارد کنید:

`RewriteEngine On`

پس از بارگذاری این ماژول با استفاده از قالب زیر می‌توانید ریدایرکت ایجاد کنید :

`RedirectMatch ۳۰۱ /news/ /۱$/blog/(.*)/`

کد بالا به Apache می‌گوید که باید همه زیرمجموعه‌های `/blog/` را به آدرس جدید `/news/` انتقال دهد.

برای ایجاد خودکار کدهای لازم برای درج در فایل `htaccess` می‌توانید از این ابزار ساده و کارآمد استفاده کنید.

حرف آخر

ریدایرکت ابزار ساده اما ارزشمندی است که در اختیار صاحبان وبسایت‌ها قرار دارد، اما باید به درستی و تنها در صورت لزوم از آن استفاده کرد. با توجه به آنچه که از این مطلب آموختید می‌توانید با ایجاد ریدایرکت‌های مناسب و ضروری به تقویت و بهبود سئوی سایت خود کمک کنید؛ تجربه کاربری بهتری را برای بازدیدکنندگان وبسایتتان رقم بزنید و اعتبار خود را همچنان حفظ کنید.